

РЕШЕНИЕ

№ 2764

гр. София, 25.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 28.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **5878** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] против решение № ПИ-105/28.05.2012г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 0151-000002/09.05.2012 на публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място], Дирекция „СДО”.

Жалбоподателят твърди, че оспорените обезпечителни мерки са наложени в нарушение на чл. 195, ал.7 от ДОПК, като публичният изпълнител и ответника не са отчели обстоятелството, че публичните задължения на [фирма] са надлежно обезпечени с постановление изх. № 2553-00-946/03.05.2010г. чрез налагане на запор върху автомобили и движими вещи с обща балансова стойност 408 046 лева. В постановлението от 09.05.2012г., което е предмет на оспореното в настоящото производство решение от 28.05.2012г. това обстоятелство не е обсъдено. Не е взето предвид и обстоятелството, че към момента на налагане на запора върху сметките на [фирма] задължението е частично погасено.

Наред с горното жалбоподателят твърди, че вземането на [фирма] не е изискуемо и не може да служи като обезпечение.

Искането до съда за отмяна на решението на директор на ТД на НАП [населено място].

Ответникът – директор на ТД на НАП [населено място], чрез процесуалния си представител моли да се потвърди обжалваното решение, по съображения основани

на действието на цесията спрямо длъжника съгласно чл. 99, ал. 4 от ЗЗД.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност и в срока по чл. 197, ал.2 от ДОПК, считано от 30.05.2012г.

При разглеждането ѝ по същество на спора, съдът намира следното:

Не е спорно по делото обстоятелството, че [фирма] е длъжник на изискуеми публични вземания, установени със СД по ЗДДС № 22250922348 от 15.02.2010г. на ТД на НАП [населено място] в размер на 95 552.18 лева - главница и 26 122.99 лева - лихви.

С декларация от 25.04.2012г. [фирма] е декларирано задължение към [фирма] в размер на 100 000 лева по договор за паричен заем от 11.10.2010г.

При тези обстоятелства с постановление на публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място], дирекция СДО са наложени следните обезпечителни мерки 1. запор върху вземане от трето лице – [фирма] до размер на 100 000 лева; 2. запор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка и депозит на третото задължено лице в [фирма] до размера на публично вземане в размер на 53 285.87 лева, което [фирма] има спрямо ТД на НАП въз основа на ревизионен акт № [ЕГН]/-04.05.2012г., който тази сума е ефективно възстановена.

Постановлението е връчено на жалбоподателя на 14.05.2012г. и е обжалвано по реда на чл. 197, ал.1 от ДОПК пред директора на ТД на НАП [населено място], който с обжалваното решение № ПИ-105/28.05.2012г. е оставил жалбата без уважение.

Видно от запорно съобщение № 0151-000002/09.05.2012г. до [фирма] са наложени следните обезпечителни мерки – 1. запор върху ликвидно изискуемо вземане на [фирма] в размер на 100 000 лева по договор за заем от 11.10.2010г.; 2. запор до размера на публично вземане на третото задължено лице в размер на 53 285.87 лева, представляващо сумата ефективно възстановена по ревизионен акт № [ЕГН]/-04.05.2012г. и 2.2. запор на [фирма] върху банкова сметка на третото лице в П. АД до размера на ефективно възстановената сума с цитирания ревизионен акт от 53 285.87 лева.

От приложената в административната преписка постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 2553-00-946/03.05.2010г. е видно, че задължението по процесната СД по ЗДДС № 22250922348 от 15.02.2010г. на ТД на НАП [населено място], като част публични задължения в общ размер от 398 929.74 лева, е обезпечено, чрез налагането запор върху движими вещи на длъжника – [фирма], на обща стойност 408 046.07 лева.

По силата на договора от 11.10.2010г. Д. – СА АД е предоставил на П. Е. заем в размер на 100 000 лева. От приложения по делото РКО от 11.10.2010г. е видно, че сумата от 100 000 лева, е получена от Р. Д.. Съгласно приложение № 1, погасителен план към договор за заем от 11.10.2010г. подписано между [фирма] и П. Е. погасяването на главницата по заема е уговорено в срок до 11.10.2011г.

От представения анекс от 05.09.2011г. към договор за заем от 11.10.2010г. подписан от жалбоподателя и Д. – СА АД се установява, че срокът за погасяване на главницата е удължен – до 11.10.2015г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че атакуваното решение

е издадено от компетентен орган – директора на ТД на НАП, който съгласно чл. 197, ал.1 от ДОПК, (в приложимата му по време редакция от ДВ бр. 32 от 2009г., в сила от 1.01.2010г.) е овластеният от закона административен орган да се произнесе по жалба срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки.

При издаването му е спазена предвидената от закона писмена форма. Ответникът е потвърдил постановлението, като се е произнесъл единствено по доводите на жалбоподателя относно наличието на ликвидно и изискуемо вземане и ги е отхвърлил на основание чл. 202, ал.2 от ДОПК.

При издаването на решението не е обсъдена наложената по т.2 от постановлението обезпечителна мярка – запор върху вземане в размер на 53 285.87 лева, на третото лице [фирма] по отношение на ТД на НАП, представляващо сума за възстановяване по РА № [ЕГН]/-04.05.2012г. По аргумент от чл. 198 от ДОПК, която норма дефинира видовете обезпечителни мерки, вземане на третото лице от други лица, в това число и публично вземане за възстановяване на суми по ревизионни актове не може да служи като обезпечение за публичните задължения на длъжника. По силата на чл. 198, ал.1 т. 2 от ДОПК обезпечението на публичните задължения се извършва със запор върху вземания на длъжника, не и със запор върху вземанията на третото лице. В случая за обезпечаване на публичните задължения на длъжника [фирма] по СД по ЗДДС в общ размер от 121 675.17 лева главница и лихви, освен запор върху вземането на това дружество от жалбоподателя по договор за заем от 11.10.2010г. в размер на 100 000 лева, е наложен и запор върху вземането на П. Е. в размер на 53 285.87 лева от ТД на НАП, чрез запор върху наличните и постъпващи суми в този размер по банковата му сметка в [фирма]. Нормата на чл. 198 от ДОПК не допуска такъв вид обезпечителна мярка за чуждо задължение. Само на това основание, решението на директора на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено постановление изх. № 0151-000002/09.05.2012г. в тази част е незаконосъобразно и подлежи на отмяна.

Следва да се допълни, че в случая не може да се извърши прихващане на вземането на П. Е. от НАП със задължението на Д. – СА Е. към НАП, тъй като липсва насрещност.

При потвърждаване на обезпечителната мярка запор върху вземане на [фирма] от третото лице [фирма], ответникът не е преценил наличието на обезпечителна нужда по смисъла на чл. 195, ал.2 от ДОПК. В нарушение на чл. 196, ал.1, т.3 от ДОПК в мотивите на постановление изх. № 0151-000002/09.05.2012г. се съдържат бланкетно изявление, че задължението по процесната СД по ЗДДС не е надлежно обезпечено с актив на задълженото лице. Според възприето в съдебната практика тълкуване на чл. 195, ал. 2 от ДОПК изпълнението на публичното задължение е невъзможно, когато длъжникът към датата на изпълнението не разполага с достатъчно активи, които да служат като средство за събирането му. Изпълнението е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът на първите или правното им положение (напр. върху тях съществуват вече други вещни тежести) е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване т. е. те не са ликвидни.

В процесния случай както в постановлението, така и в решението на директора на ТД на НАП не са изложени каквито и да било факти и обстоятелства, въз основа на които се приема, че публичното задължение на [фирма] не е надлежно обезпечено с актив на длъжника. От представеното с административната преписка, постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № 2553-00-946/03.05.2010г. безспорно се установява, че задължението по СД по ЗДДС от 15.02.2010г. е обезпечено чрез запор

върху движими вещи на длъжника, чиято стойност го покрива изцяло. По делото не са налице данни и доказателства, че така наложените обезпечителни мерки са отменени по надлежния ред към момента на издаване на постановлението от 09.05.2012г. или че размерът на обезпеченото задължение към тази дата е нараснал. Съгласно чл. 198, ал.2 от ДОПК публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения, но тяхната обща сума не следва да надхвърля размера на вземането. В случая липсата на мотиви по отношение на релевантните за тази преценка обстоятелства относно размера на задължението и размера на наложените обезпечения, препятства съдебния контрол за спазването на това изискване.

С оглед на изложеното решението и в частта, в която е потвърден запорът върху вземането на длъжника от жалбоподателя по договор за заем от 11.10.2010г. в размер на 100 000 лева, се явява незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено изцяло.

За пълнота на изложеното следва да се посочи, че доводите на ответника, основани на приложението на чл. 99, ал. 4 от ЗЗД и цитираната съдебна практика, са неотнормими към процесния случай, в който не се твърди извършването на цесия на вземането, предмет на обезпечителната мярка.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал.3 от ДОПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] [населено място] решение № ПИ-105/28.05.2012г. на директора на ТД на НАП [населено място] и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 0151-000002/09.05.2012г. на публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място], Дирекция „СДО”.

Решението е окончателно и подлежи на обжалване.

Съдия: